

R I S E T E

APARE IN TÓTE DUMINICELE

P L Î N S E T E

ADMINISTRAȚIA

Strada Academiei 24,

PROPRIETAR ȘI DIRECTOR RESPONSABIL

IOAN ATHANASIADE

ABONAMENTUL

Țrece lei pe an în toată țara

CALENDARUL CIULINULUI

MARTIE ARE 31 ȚILE

Dupa Popi

Dupa Ciulin

D. 19—30 Părintele Chirilă.	Chiriță masalagiu.
L. 19—31 Hrisant și Dar.	Frângerea turtel pentru reversibilă.
M. 20— 1 (April.) Mart ucișl.	Doliul ministerului de esterne pentru „Gazette de Roumanie”
M. 21— 2 Păr. Iacob Ep.	Lepădarea lui Ionică de Berlic la cântarea cocoșului din strada Academiei
J. 22— 3 Martirul Vasile	Vasile Sdrafcu revisionist
V. 23— 4 Cuviosul Nicon.	Desființarea școlii de medicină din Iași.
S. 24— 5 Cuviosul Zaharia.	Zaharia Costescu naționalul, percepătorul de la Verde.

CERȘETORUL

I

Timpuri, voi cari prefăceți tot ce viețuiesc 'n lume,
Tot ce în natură mișcă, fie-care sub un nume,
Spuneți ce deosebire e 'ntre minc-acum bătrân
Și 'ntre timpul desmerdărei pe al nebunilor sîn?

E mare deosebire, o pot spune 'ntr'un cuvânt:
O distanță, de exemplu, de la cer pân la pământ.
In junie sărăcia consumase corpul meu,
Astă-ți, dorul bogăției îl consumă și mai rău.
Suferințele sărobise sufletul meu tiner încă,
Căci omenii, pentru mine, erau mai reci ca o stâncă.
Dar eram convins c'odată va veni un timp în care
Voiți sfârși cu inamicii ce stați în a mea cărare.
Cu aceste dulci iluzii sufletul 'mi-am alăptat,
Și în taină acțiunea către dănsii am îndreptat.

II

Strimta cale a vieții, s'o percurg în sărăcie,
Îmi făcea rele impresii, îmi părea o mörte vie.
Dară vrind, ca să-mi apropie, ceea ce alți decet de ani
Muncesc să-și agonisescă, pentru țile negre bani
Era hoție pe față, eram un descreerat,
La disprețul țeri 'ntrege pöte-ași fi fost condamnat.
Am răbdat cum răbdă leul până prada îi cade 'n ghăre
Și 'mpărțind'o își alege partea care e mai mare.
Răbdam, făceam pe martirul, dar c'o inimă viclenă
Pândeam ora să vedă țara căduță în a mea mrenă.
O! și câte gânduri negre inima mea nu hrănea,
Câte fapte, câte crime, cugetu'mi nu ascundea!..

III

Ca un val, în vijelie, timpul răsbunării vine,
Ca într'un cazan, oribil, clocotea sângele 'n mine.
Somn, repaos, nu mă prinde, în dorința d'a vedea
Care din ai mei protivnici, victimă imi va cădea.

La ideea unei crime, un fior prin mine trece...
Răsbunarea imi dictază să păstrez un sânge rece.
Scot carnetul, citesc nume, și la unul mă opresc:
„El e—imi țliseiă atunci—primul care să'l lovesc”.
Și cum ptere raza stelei la lumina unui sörre,
Ast-fel dispăru din mine a conștiinței muștrare.
Întreprind o infamie; întind curse în tot locul
Și imi fac și semnul crucei pentru ca să'ncerc norocul.
Încercarea a fost bună...

La prima excursiune,
Catargiu e victima... Planul ese de minune.

IV

Velvă mare 'n capitală, criminalul toți îl cată,
Insă el, și Catargiu, a sburat d'aci îndată.
Toți alergă, se întrebă; agenții alerg cu sete...
Se găsescă ucigașul burienile's tătețe. 1)
Iar eu intru în repaos încărcat de biruință
Și satisfăcut la culme c'am sfărșit a mea dorință.
Somnul insă nu mă prinde, conștiința greu m'apasă,
Calde picături de sânge pe figura mea se varsă.
Ochi se 'mpătegenéză și de sânge se roșesc...
Îngân câte-vă cuvinte...

Împrejuru-mi când privesc,
Ved o umbră cunoscută. La vederea'i mă 'nspăimânt...
„E posibil! Cum? se pöte, să revie pe pământ!”
Mă opriiu. Era victima... Cu oröre o priveam...
Mă amenință și plânge... Însă eu nebun rideam.

V

Am brăsdat mulțimi de fapte fără sēmnen între ele
Să ved sus pehlivănia în câmpia vieții mele.
Am brăsdat pehlivănia ca emblemă de morală,
Dându-i curs, cu mare forță, în arena națională.
Conștiință, demnitate, dor de țară am schimbat
In edițiuni perfecte... Opere de admirat.
O sublimă armonie între ele ați tronădă,
La a lor eternizare pehlivăni toți lucrădă.
Toți sunt ageri să sustină opera până 'n finit,
Alt-fel cu partidul roșu de mult s'ar fi isprăvit.
Inimi tinere și pure, le-am strivit la nicovă,
Le-am deprins cu coțcăria practică 'n mea școlă
Prin concursul lor ați cere, cerșetorii eminenți;
Lor se datoréză totul...

—Bravo! Să trăiți băteți!

VI

Am comis destule crime ce ilustră a mea viață
Și Domnia pământenă să dispară ca o ceta...
Locul libertății astă-ți ocupat de anarhie,
Jaful și corupțiunea... Tot se datoréză mie!
Mă mândresc... Mi-am servit țara, am servit acest popor,
În schimb el ați mă tratéză ca p'un orb, p'un cerșetor!

1) Burienile din valea Mitropoliei, într'o clipă au fost culcate la pământ de neadormiții agenți ai poliției.

BUCURESCI 17 MARTIE

Domnia virtuții, numai dă semn de viață.
Toți pehlivăni, cu șefii lor cu tot, s'au deochiat.
Și cu tóte descântecile repausatei *Gazette de Roumanie*, cu tóte osanalele leaderului de la *Reforma*, leac de mântuire nu mai pöte fi.
Acastă durerösă și jalnică catastrofă, care în curënd are să cađa pe capul omișilor guvernamentale, ne-o afirmă rēcēla dintre frații Siam, Berlic și Firfiric, în perspectivă a'și forma taberi sub firme proprii.

Ambii frați proiectează noui întinderi de curse, pentru a'și asigura susținătorii în opera regenerării partidului amenințat de distrugere.

Deja Fundilă a și primit comande pentru fabricarea de curse, trebuincioșe a prinde ferele sēlbatice până ieri, cari apesa umērul regimului, putreșit de crime și diferite pehlivăni, și cari făceau țile amare protectorilor lui Chirițopolu, denunțat de imoral și susținut ca model de virtute administrativă, pentru a gloriifica domnia pehlivănilor.

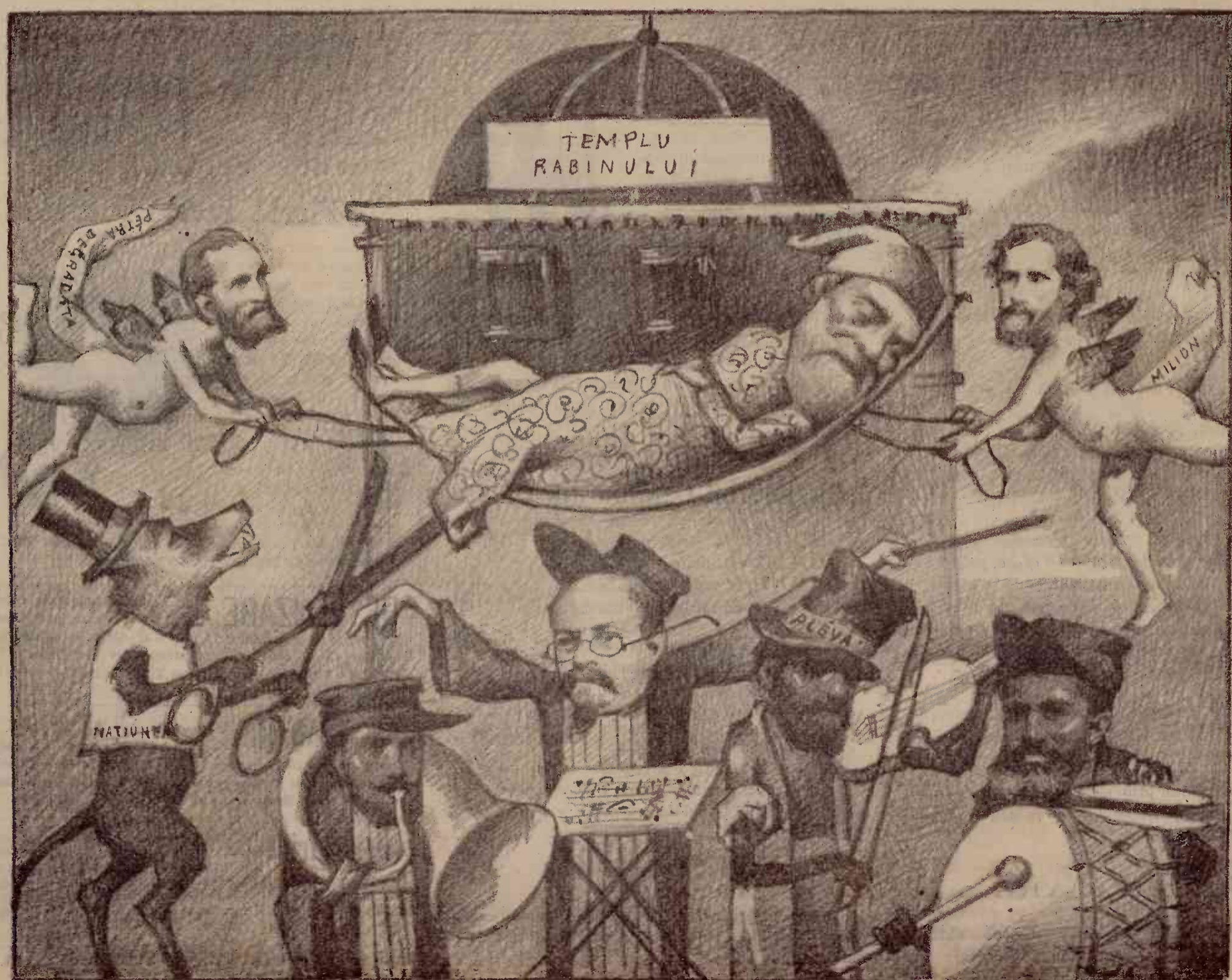
Fólele, cleaștele și praftorița lui Fundilă, sunt în acțiune.

Maestrul, cu toți ucenicii săi, făuréză diferite metale a efectua cursele comandate cum și o serie de potcöve pentru ciobótele celor prinși în curse, spre a nu li se stramba tocurele, alergând prin Moldova să desmintă ce a spus la adresa nouilor stăpani la cari se angagiază cu simbric, ca nisce slugi credincioșe.

Planul pus în esecutiune, cursele întinse cu arta de cari dispune abatele Rusetache și țuicarul de la Florica, vom vedea de siguri căduți într'ensele pe fratele Brătianu, care de și ridică toporul pentru a dērāma din temelie templu corupțiunii, il vom vedea, țicem, închis în cursă cu textul acușăunii: „hoții la pușcārie și ómenii onești la lucru” inglindisind din când în când pe credetorii în *Națiunea*, că preceptul de mai sus a fost glumă, pentru a speria lupul cu pielea oi.

De altă parte vom vedea pe cămila ce a cutreerat Moldova cu tolba de acușăunii, îndreptate în contra galantomilor cari plătesc acușăuniile cu 500,000 lei, prosternându-se ca un

Construcțiunea templului virtuților civice

Din puteri lucrază, meșterii zidari,
Pentru ca în grabă, templu să termine,
Ca să aibă unde, roșii gheșeftari
Lui Berlic—divanul—să i se închine

Templu după care atâta oftase
Astă-qi este gata, și cu toți în cor
Într'un leagăn falnic—leagăn de mătase—
Idolatrizează pe Berlic al lör.